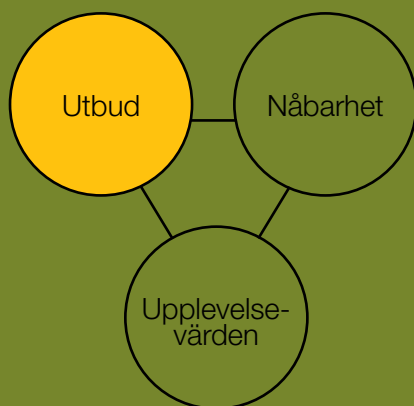

Stadens parker och naturområden

Olika typer av parker och natur fyller olika funktioner i vardagen:

- Gröningen är minst och ofta intimt kopplad till bostadskvarteret. Den är särskilt viktig för yngre barn, för funktionshindrade och äldre människor – samt andra som inte förflyttar sig så långt på egen hand.
- Närparken är något rymligare och kan dessutom erbjuda lek även för äldre barn samt i viss mån ytor för spontanidrott.
- Områdesparken ska ge plats för mer utrymmeskrävande aktiviteter och kunna fungera som mötesplats för ett större område.
- Större naturområden ger möjlighet till promenader och kan ge en upplevelse av att man är avskild från staden.
- Mindre naturområden har skiftande karaktär. De bidrar till en varierad stadsgrönska, ger möjlighet till naturlek och är ofta en viktig pedagogisk resurs för skolor och förskolor.
- Rekreatiomsområden är stora nog för utflykter och längre promenader.

Närmare beskrivningar av områdestyperna finns på sidorna 50, 124-127.

Människor behöver kunna nå både park och natur. Parkernas varierade rum och öppna gräsytor behövs för lek, samvaro och aktiviteter, medan naturen ger möjlighet att gå långpromenader och finna lugn och ro. Naturen är dessutom en viktig pedagogisk miljö för skolor och förskolor.

Kartorna över staden visar allmänt tillgängliga grönområden, det vill säga områden på allmän plats som ägs av staden. De bygger på en indelning i grönområdestyper och rekommenderade avstånd. Det ger en enhetlig, men förenklad, bild av stadens mångfacetterade gröstruktur.

Grönområdena har delats in efter storlek och analyserna skiljer på park och natur, som erbjuder olika kvaliteter. Indelningen bygger på andra grönplaner, men har anpassats till Helsingborgs förhållanden, som att stadens parker är förhållandevis små till ytan. Innehåll och kvaliteter i områdena har inte bedömts, eftersom det kan förändras efter behov. Avstånd som använts har stöd i forskning och är brett förankrade i grönpoleringen i Sverige.

Eftersom parkerna i Helsingborg är relativt små, har alla parker över 3 hektar betraktats som områdespark. Ambitionen bör dock vara att områdespark har en yta på minst 5 hektar. Framförallt i områden med många boende, eller om bollplaner och dagvattendammar också ska rymmas, behöver parken vara betydligt större än 3 hektar.

På många håll finns också värdefulla bostadsgårdar på privat mark inne i kvarteren. I områden med öppna kvarter kan gårdarna

användas även av andra kringboende. Tillgängligheten kan dock inte garanteras på sikt och de har inte beaktats i analyserna.

Situationen i Helsingborg

Helsingborg har ett rikt utbud av grönområden och de är relativt väl fördelade över staden. Få av parkerna är riktigt stora, ytterst få parker är över tio hektar. Men staden har en rad större naturområden och tre stora rekreatiomsområden – Pålsvägen i norr, Bruces skog i öster och Ättekullaråadalen i söder. Stränderna längs havet i väster sträcker sig vidare norrut mot Höganäs och söderut mot Landskrona.

Även *begravningsplatser*, särskilda fritidsområden som golfbanor, idrotts- och kolonierområden, samt *Sofiero* och *Fredriksdals museer* och trädgårdar, ger möjligheter till rekreation även om tillgängligheten för allmänheten är begränsad. Tillsammans utgör de en betydande andel av grönytorna i staden.

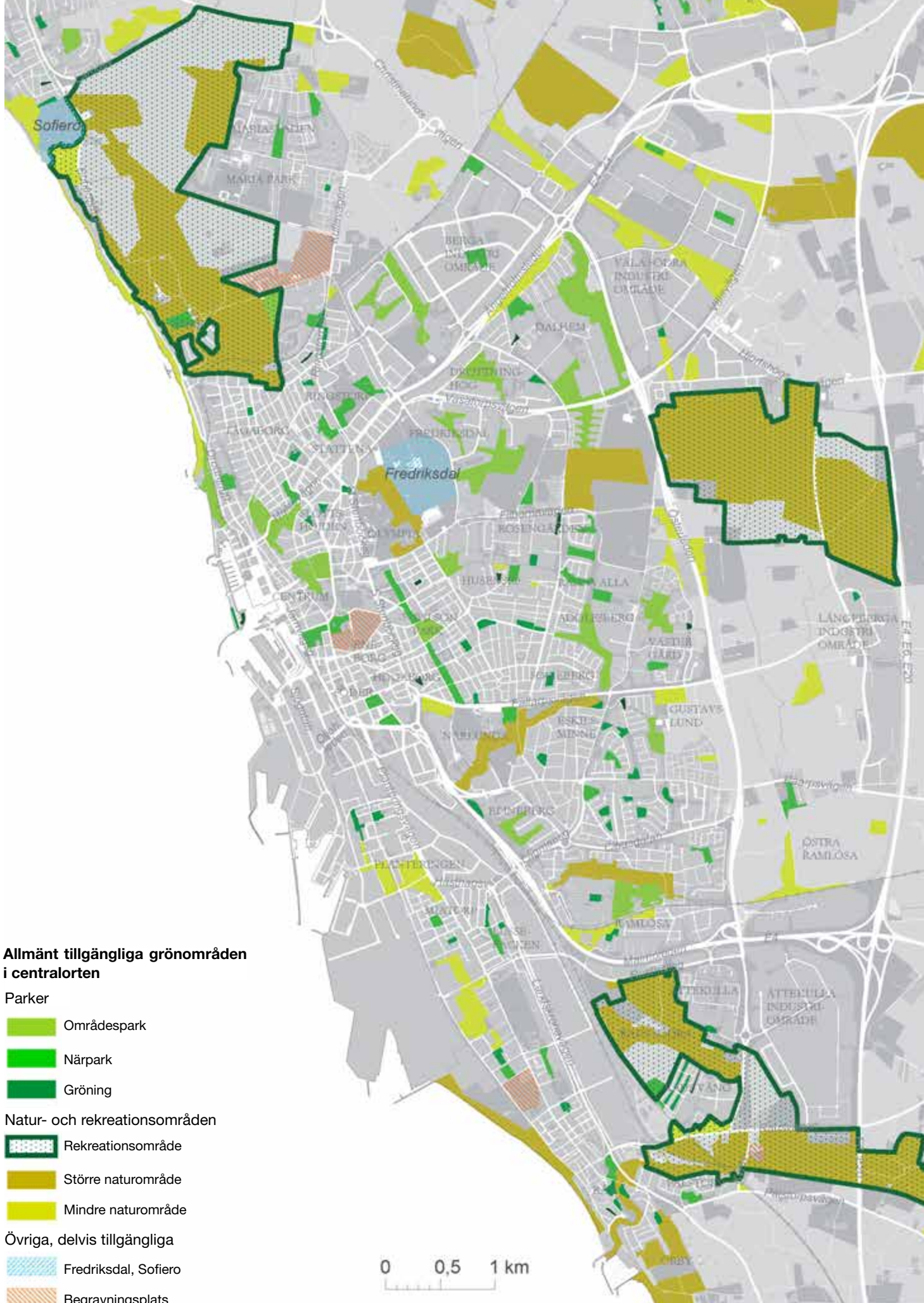
Stadsdelar som vuxit fram successivt saknar ofta större parker, i motsats till områden där utbyggnaden skett mer samlat. Att Mariastaden ser ut att sakna parker beror på att många av stadsdelens grönområden ligger på kvartersmark och utgör privat samfällad mark.

RIKTLINJER

- Alla stadsdelar bör ha tillgång till en områdespark med platser för vila, motion, samvaro, aktiviteter och lokala evenemang.
- Vid bostäder bör finnas friyta för lek och utevistelse på tomten eller i närheten, så att den kan nås av små barn, äldre och personer med funktionsnedsättning.

Stadsparken är en av Helsingborgs populära parker.

Stadens tre rekreationsområden

Åttekulla rekreationsområde.

Med Pålsjö, Bruce's skog och Åttekulla-Råådalen kan Helsingborg erbjuda tätortsnära rekreationsområden i norr, öster och söder. Alla är över 200 hektar och kan rymma en minst 10 kilometer lång promenad. Rofyllighet, "vildhet", rymd och artrikedom är viktiga egenskaper för att områdena ska kunna ge naturupplevelser och avkoppling för stadens invånare.

Rekreatiomsområdena ger möjlighet till mer utrymmeskrävande aktiviteter som skogspromenader, jogging, ridning och enklare friluftsliv. Merparten, åtta av tio, av centralortens invånare når ett rekreationsområde inom 3 kilometers gångavstånd. Eftersom de flesta inte tar sig längre än 1000 meter till fots är det viktigt att rekreationsområdena enkelt kan nås med cykel och med kollektivtrafik.

Söder, Högaborg, Närlunda och H+området har idag längre än 3 kilometer till ett rekreationsområde. Även i stora delar av Husensjö, Eneborg och i Vala by har man långt till rekreationsområden.

Från Planteringen och Miatorp når man visserligen Åttekulla skog inom 3 kilometer, men för att komma dit måste man följa stora trafikleder med tung trafik, passera ett storskaligt verksamhetsområde och korsa både Skånebanan och Västkustbanan. För att det ska bli rimligt att ta sig till Åttekulla med cykel eller till fots från Miatorp och Planteringen behöver förbindelsen förbättras. Även om vägen är framkomlig är det en stark mental barriär.

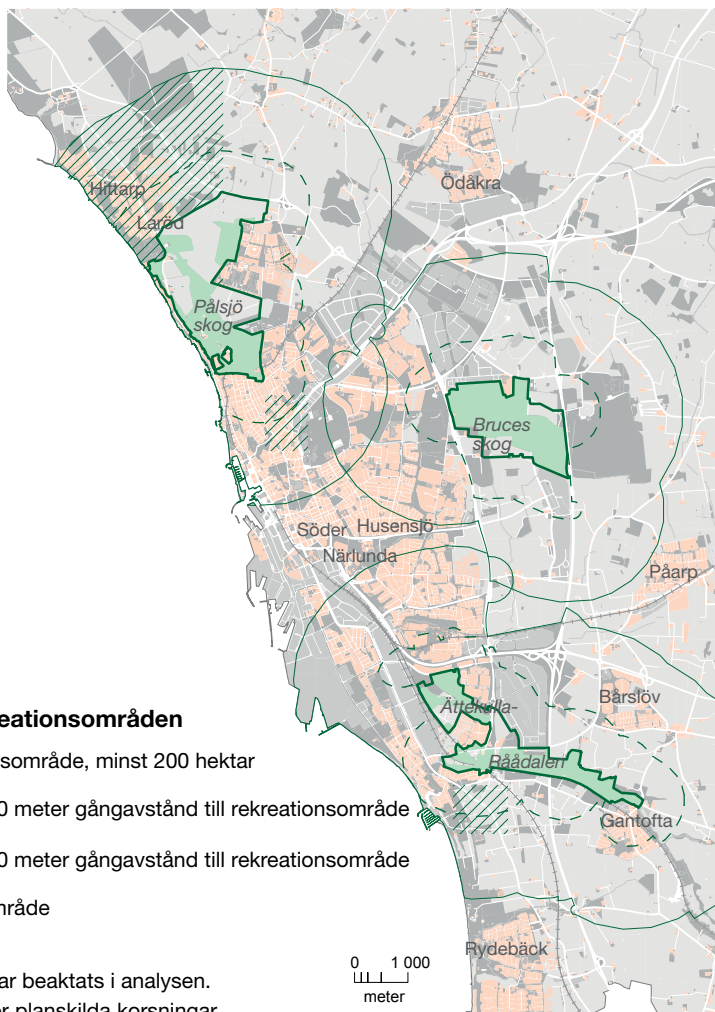
Förbindelserna mot Bruce's skog i öster behöver utvecklas med fler passager över barriärer och ett sammanhållet stråk genom Vasatorpsstråket från centrum ut till Bruce's skog.

Friluftsområden i regionen

För att nå naturområden med möjlighet till mer krävande friluftsliv får man ta sig utanför kommungränsen. Söderåsen, Kullaberg och Hallandsåsen kan erbjuda höga natur- och kulturvärden, men för den utan tillgång till bil kan det vara krångligt att ta sig dit.

Kartan ovan visar Grönstrukturstrategi för Skåne Nordvästs 11 kommuner, 2013.

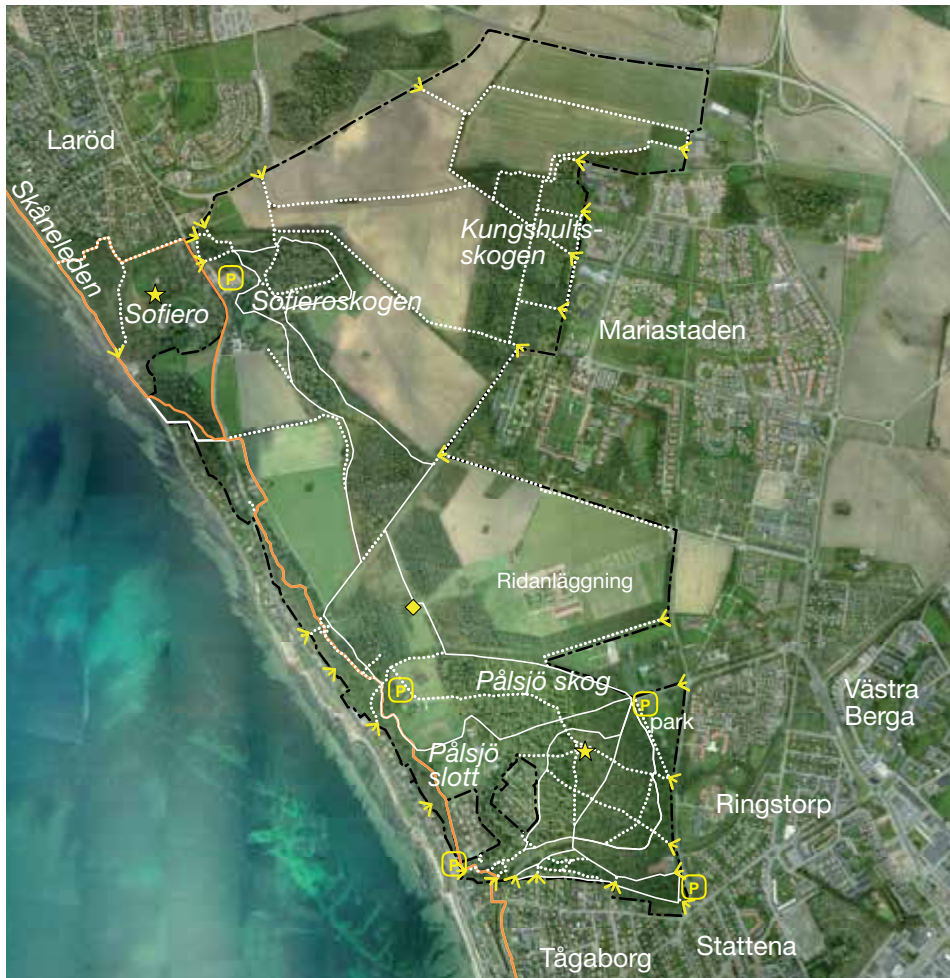

Närlighet till rekreationsområden

- Rekreationsområde, minst 200 hektar
- Högst 3000 meter gångavstånd till rekreationsområde
- Högst 1000 meter gångavstånd till rekreationsområde
- Bostadsområde

Absoluta barriärer har beaktats i analysen. Hänsyn har tagits för planskilda korsningar.

0 1 000
meter

Entréer och stråk i Pålssjö.

Pålssjö

Pålssjö i nordvästra Helsingborg gränsar till kusten. Landskapet är varierat med såväl bok- och ekskog som öppen åkermark. Här finns promenadstigar, välbesökta rastplatser som Skogspaviljongen, flera motionsspår och en ridslänga längs skogskanten. Landborgspromenaden ger vy över Öresund och närhet till Sofiero.

Med sina nästan 400 hektar är Pålssjö stadens största rekreationsområde. I centralorten når fyra av tio invånare området inom 3 kilometer, och det fungerar även som rekreationsområde för Hittarp och Laröd.

Pålssjö skog är Helsingborgs populäraste rekreationsområde och det enda som inte störs av trafikbuller. Större delen uppfyller Naturvårdsverkets föreslagna riktvärden på 45 dB(A) för tätortsnära rekreationsområden. För att kunna möta ett högt besöksstryck skulle möjligheterna att röra sig i områdets nordöstra delar behöva förbättras. I rekreationsområdets södra del finns ett väl utbyggt system av stigar och

vägar medan valmöjligheterna i mellersta delen är få. Stärkta entréer i norr och bättre kopplingar till Kungshultsskogen i nordost skulle fördela besöksstrycket och öka möjligheterna att röra sig i hela rekreationsområdet.

Skogspaviljongen.

Entréer och stråk

- Skåneleden
- ⋯ Gångväg
- Motionsspår
- Entré
- ★ Grön målpunkt
- ◆ Naturpunkt
- Gräns för rekreationsområde

Vårpromenad i Pålssjö skog.

Entréer och stråk

- Gångväg
- Motionsspår
- Entré
- Ny entré
- ◆ Naturpunkt
- ▭ Gräns för rekreationsområde

Naturpunkt med fågeltorn.

Promenadstig

Enefälad.

Skidåkare i Bruces skog

Entréer och stråk i Bruces skog.

Bruces skog

Bruces skog, som omfattar cirka 240 hektar, ligger i Vasatorpstråket. Området tillkom genom en donation år 2001 och är fortfarande under utveckling. Området har skyddats som naturreservat enligt beslut av kommunfullmäktige.

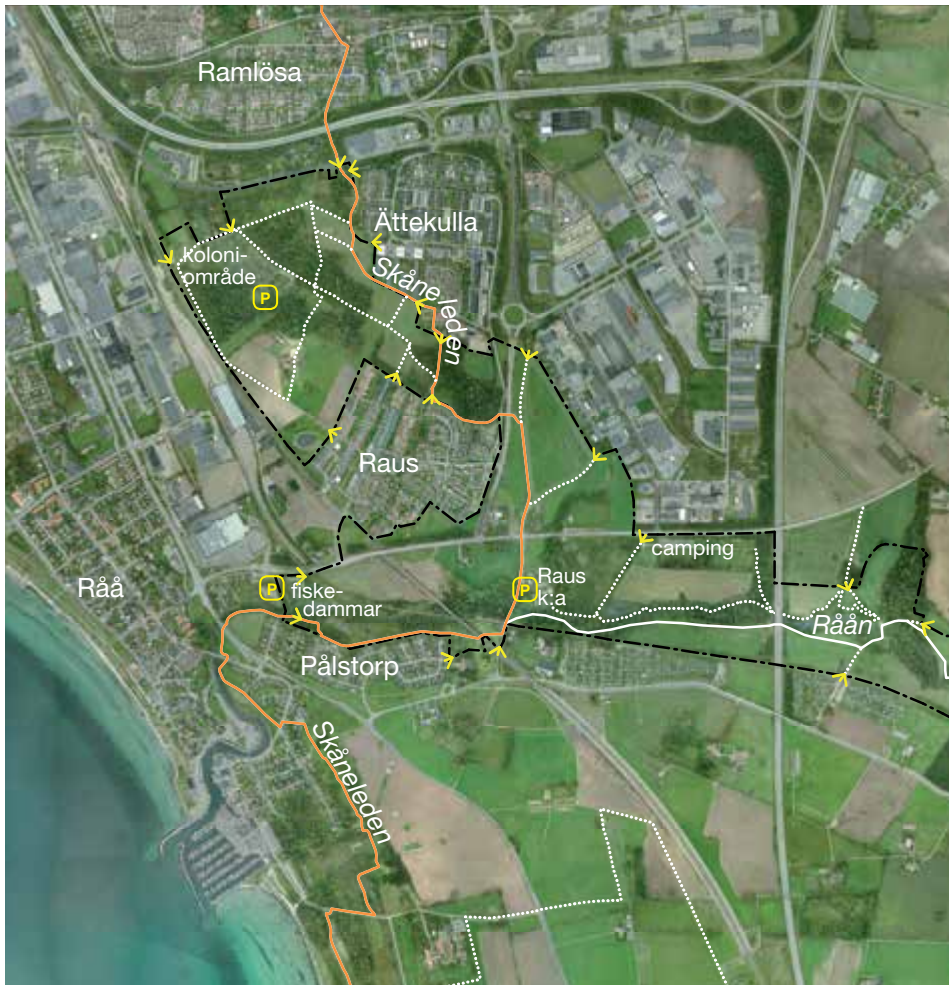
I Bruces skog kan man röra sig längs slingrande skogsstigar, tillgänglighetsanpassade gångvägar, på cykelvägar, ridvägar och motionsspår. Det är gott om grill- och rastplatser, och här finns ett fågeltorn och två naturpunkter där man kan lära sig mer om naturen. Här finns bäckar, gammal ekskog och rester av en enefälad.

Stora delar av Bruces skog är bullerstörda och Långebergavägen är en stark barriär som delar Bruces skog i två delar. Vägen trafikeras av tunga fordon med hastigheter upp till 70 km/timme och säkrare passager är angeläget. Öster om Långebergavägen återfinns Bruces skogs största naturvärden, men dessa delar är samtidigt störda av trafikbuller.

Bruces skog är i första hand rekreationsområde för stadens östra delar. I centralorten når en av fyra invånare området inom 3 kilometers gångavstånd, men fotgängare och cyklister måste korsa Österleden. Idag finns enbart en gångtunnel i norra kanten av området. En ny planskild gångförbindelse längre söderut skulle ge ytterligare cirka 4000 invånare tillgång till Bruces skog inom 3 kilometer.

Bruces skog är i behov av stärkta entréer och bättre gång- och cykelförbindelser till området. Två nya entréer föreslås – en vid Österleden och en via ett grönt stråk från norr. Bättre förbindelser genom Vasatorpstråket och sammankopplade stigar genom Östra Ramlösa skulle ge rika möjligheter till längre promenader och ge fler stadsdelar tillgång till Bruces skog. Om nya stråk skapas mot sydost skulle också Påarp få tillgång till området.

Att dämpa bullret från de stora vägarna och att skapa bättre förbindelser mot Bruces skog är åtgärder som skulle öka områdets rekreationsvärden.

Entréer och stråk i Ättekulla-Råådalen.

Ättekulla-Råådalen

Rekreativområdet Ättekulla-Råådalen ligger i sydost och består av två delområden – Ättekulla skog samt de västra delarna av Råådalen. Området omfattar nära 250 hektar. Båda är till stora delar skyddade som naturreservat.

Ättekulla skog erbjuder både uppvuxna skogspartier med ek och bok och en gårdsmiljö med öppna åkrar, ängs- och hagmarker. I området finns gott om stigar och gångvägar, grill- och rastplatser. Läget ovanför Landborgen ger höjdskillnader på upp till 30 meter med utblickar över södra Helsingborg och Öresund.

Strax söder om Ättekulla skog, flyter Råån genom en delvis ganska djupt nedskuren dalgång. Området ger goda möjligheter till promenader genom ett småbrutet landskap med lövblandskog, våtmarker, betesmarker och åkrar. Vandringsstigarna leder vidare till Gantofta och ambitionen är att möjliggöra vandring till Vallåkra så småningom. Rååns dalgång är utpekad som ett av de mest värdefulla naturområdena i nordvästra Skåne.

Ättekulla-Råådalen nås inom 3 kilometer av en av fyra invånare i centralorten, samt från Gantofta och Bärslöv. Både Råådalen och Ättekulla är bullerstörda, särskilt intill Väst kustbanan och E6/E20. I Råådalen ligger bullret mestadels över 55 dB(A), med nivåer på 65-75 dB(A) kring motorvägen. Motorvägen och järnvägarna utgör samtidigt starka barriärer. Det är angeläget att stärka kopplingarna till de olika delarna och sambanden mellan dem. Att förbättra passager och minska bullret skulle öka rekreativvärdena betydligt.

Vandringsstig längs Råån.

Entréer och stråk

- Skåneleden
- Annan vandringsled
- ⋯ Gångväg
- ➔ Entré
- Gräns för rekreativområde

Ättekullaskogen.

Öppen mark, Ättekulla.

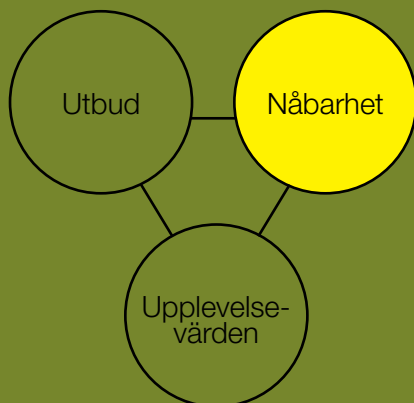

Betesmark.

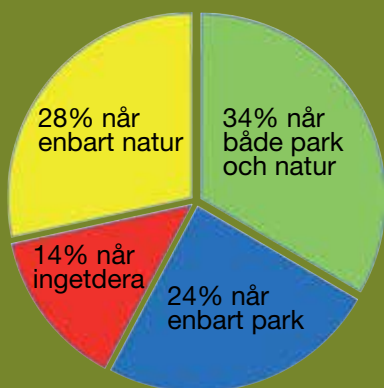
Råån.

Nåbarhet till park och natur i staden

Gångavstånd

De gångavstånd som tillämpas i grönsstrukturprogrammets analyser är schablonmått som beräknats genom att fågelavståndet multiplicerats med 1,3 (enligt modell av Trafik i attraktiv stad. Sveriges kommuner och landsting, med flera, 2007).

Nåbarhet till park och natur för invånare i centralorten.

För att grönområdena ska användas i vardagen måste de finnas nära bostäder, skolor och förskolor. Särskilt barn, äldre och funktionshindrade är helt beroende av en god nåbarhet för att kunna komma ut i parker och naturområden.

Forskning har visat att 300 meter utan trafikerade vägar eller barriärer är en gräns för hur långt människor tar sig för att regelbundet uppsöka en park i vardagen (Boverket 2007; Grahn 2003). Med längre avstånd minskar användningen påtagligt. För att promenera och finna lugn och ro behöver människor dessutom kunna nå större naturområden inom gångavstånd. 1000 meter har visat sig vara ett kritiskt mått och majoriteten av svenskarna vill ha en rekreationsskog inom detta avstånd (Hörnsten och Fredman, 2000). Barriärer såsom större trafikleder och stängslade områden begränsar möjligheterna att ta sig till grönområdena, medan attraktiva och lättorienterade promenadstråk gör att avståndet upplevs kortare.

Kartan visar möjligheten att nå park och natur från olika delar av staden. Ytor inom 1000 meters gångavstånd från större naturområde visas med lodrät skraffering. Som barriärer betraktas här bara de största trafiklederna, de som behöver korsas planskilt. Områden där man har en park på minst 1 hektar, antingen en närpark eller en områdespark, inom 300 meters gångavstånd, markeras med horisontell skraffering. Här har fler barriärer tagits med i bedömningen. Stadsdelar där man når både natur och park visas med rutig markering.

Situationen i Helsingborg

Drygt tre av tio boende i centralorten har god tillgång till både park och natur. Med det menas att de har tillgång till en park på minst 1 hektar och ett större naturområde inom de rekommenderade gångavstånden på 300 respektive 1000 meter.

Flera bostadsområden – i synnerhet i stadens sydvästra delar – saknar såväl park som större naturområde inom rekommenderade avstånd. Det gäller delar av Söder, Eneborg och Högaborg i centrala staden, men också Planteringen och stora delar av Miatorp. I Miatorp och Planteringen finns dock flera värdefulla mindre naturområden med tallskog, men mötesplatser och ytor för aktiviteter saknas i stort sett.

Knappt en av fyra invånare i centralorten når en park, men saknar större naturområde inom rekommenderat avstånd. Det gäller för Centrum och intilliggande delar av Norr och Tågaborg, men också för områden längre ut som Västra Berga och stora delar av bostadsområdena Dalhem, Drottninghög, Fredriksdal och Västergård. För dessa områden är det viktigt att stärka förbindelserna till naturområden och att överbygga hindrande barriärer.

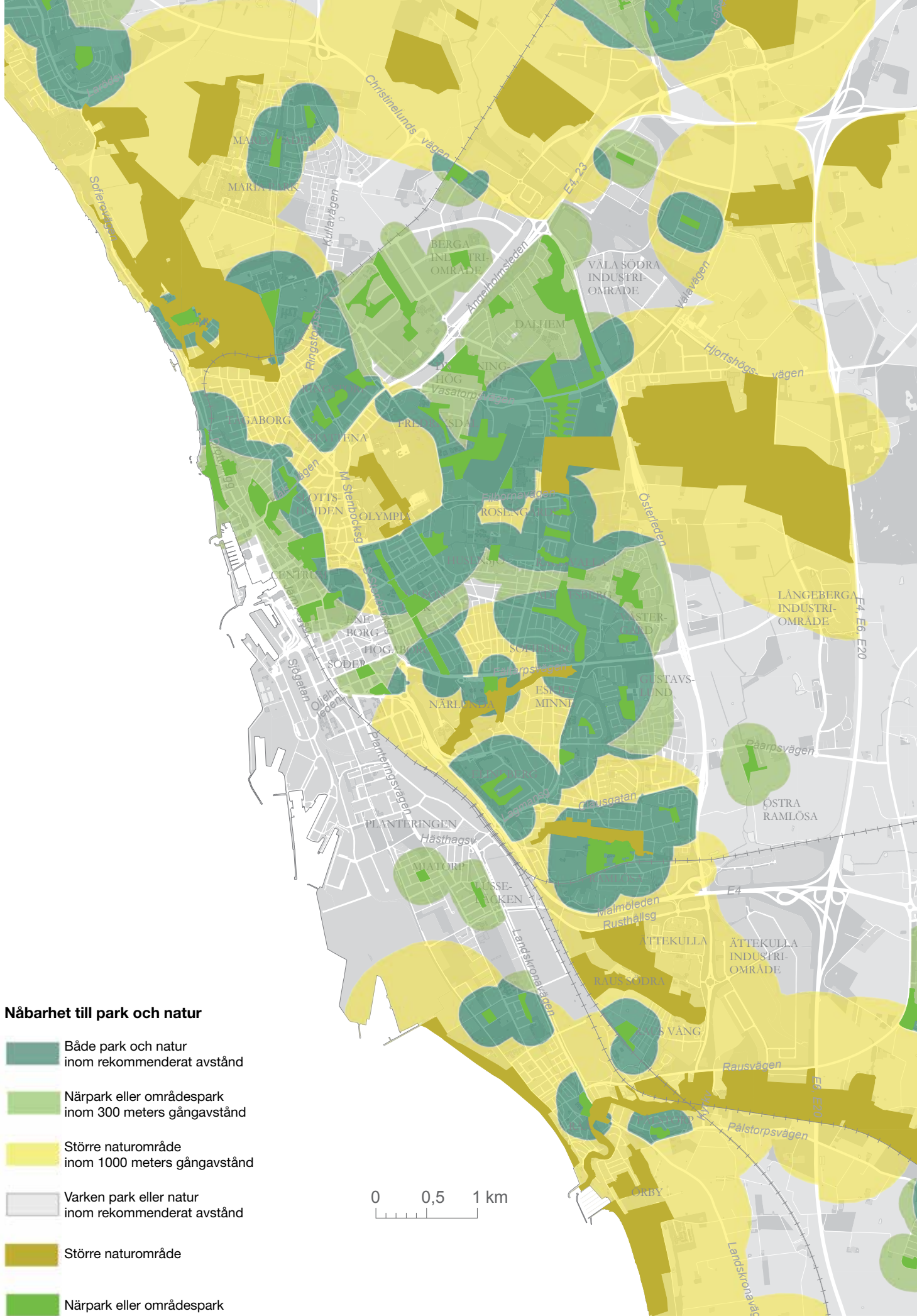
Ungefär lika många – drygt en av fyra – har ett större naturområde inom 1000 meter, men kan inte nå en närpark eller områdespark inom 300 meter. Detta gäller särskilt delar av Slottshöjden, Tågaborg, Ringstorp och Råå. Även Ättekulla saknar park, men där har de boende nära till naturområden där mötesplatser och andra parkkvaliteter skulle kunna anordnas. Delar av stadens villa- och radhusområden med traditionell kvartersstruktur ingår också i denna kategori. I några av dessa områden finns istället ett flertal mycket små parker – gröningar.

Gröna miljöer kring sjukhus, vårdboenden och andra särskilda boenden har stor betydelse. Människor på sjukhus och i särskilda boenden har ofta svårt att komma ut i friska luften. Samtidigt har forskning visat att utsikt över grönska ger snabbare tillfrisknande och minskat behov av smärtstillande bland sjukhuspatienter och att vistelse i grönska ökar koncentrationsförmågan hos gamla (Naturvårdsverket, 2006). För lasarettets patienter och besökare bör man arbeta med att skapa fungerande stråk till Slottshagen och till den lilla parken söder om lasarettet.

Analysen redovisar även brister i Mariastaden som har relativt god tillgång på grönområden. Orsaken är att majoriteten av de gröna ytorna är på samfällid kvartersmark, vilket inte omfattas i analysen. I utbyggnadsområdena Maria station, Gustavslund och Östra Ramlösa planeras både parker och naturområden för att tillgodose behovet av rekreation.

RIKTLINJER

Områdestyp	Storlek	Gångavstånd
Närpark	≥1 hektar	≤300 meter
Områdespark	≥5 hektar	≤500 meter
Större naturomr.	≥15 hektar	≤1 kilometer
Rekreatiomsomr.	≥200 hektar	≤3 kilometer

Nåbarhet till park och natur

- Både park och natur inom rekommenderat avstånd
- Närpark eller områdespark inom 300 meters gångavstånd
- Större naturområde inom 1000 meters gångavstånd
- Varken park eller natur inom rekommenderat avstånd
- Större naturområde
- Närpark eller områdespark

Barriärer

hastighet (km/timme)	30	40	60
antal fordon (per vardagsdygn)		50	70
> 8000	A	A	A
5001-8000	B	B	A
3001-5000	C	C	A
≤ 3000	D	C	A

- **absolut barriär:** motorväg, motortrafikled eller järnväg som bara kan korsas vid särskild passage.

- **större barriär:** väg med över 8000 fordon per vardagsdygn eller högre hastighet än 50 km/timme.

A

- väg med över 5000 men högst 8000 fordon per vardagsdygn och högst 50 km/timme.

B

- väg med högst 5000 fordon per vardagsdygn och högst 50 km/timme.

C

- väg med högst 3000 fordon per vardagsdygn och högst 30 km/timme.

D

En större barriär är Långebergavägen som delar av rekreationsområdet, naturreservatet Bruces skog.

Korsningen vid Järnvägsgatan-Trädgårdsgatan är också en större barriär.

Barriärer

Människors möjligheter att ta sig till parker och natur begränsas på vissa håll av barriärer som trafikleder, storskaliga verksamhetsområden eller inhägnade områden. Även hinder som är möjliga att korsa kan, genom sin skala eller karaktär, vara mentala barriärer som påverkar den upplevda närbarheten. Särskilt barn, men också äldre och andra med begränsad rörlighet, är beroende av att parker och lekrområden finns nära och att de kan nås utan att passera trafikerade vägar. Att överbrygga barriärer i staden för att göra det lättare att komma ut i parker och natur är angeläget.

Kartan visar barriärer i staden. Med "absoluta" barriärer menas järnvägar, motorvägar och motortrafikleder, som bara kan korsas vid särskilda passager. Andra större barriärer är vägar med mer än 8000 fordon per vardagsdygn eller där en hastighet över 50 km/timme tillåts. Sådana vägar utgör väsentliga hinder och är miljöer som de flesta fotgängare undviker. För barnfamiljer och barngrupper på väg till grönområden är det inte rimligt att korsa sådana vägar annat än vid planskilda passager.

Vägar med högst 5000 fordon per vardagsdygn och högst 50 km/timme har inte betraktats som hinder för äldre barn att nå större naturområden eller områdesparker, men yngre barn bör inte behöva passera sådana vägar för att nå en närpark. Förskolornas barngrupper kan ofta passera sådana vägar, eftersom de alltid rör sig med personal. Skolorna kan däremot ha svårt att låta barnen ta sig fram själva i sådana trafikmiljöer. För att yngre barn ska nå parker eller gröningar på egen hand bör de inte tvingas korsa vägar där trafiken överskrider 3000 fordon per vardagsdygn eller 30 km/timme.

Större verksamhetsområden är ofta barriärer i staden eftersom de är storskaliga med tung trafik och gatumiljöer som avhåller fotgängare från att röra sig där.

Många områden som är gröna innehåller inhägnade områden som inte går att passera. Stadens koloniområden omges av höga stängsel och grindar som signalerar att man inte är välkommen. Lämpliga passager genom områdena saknas oftast. Beroende på läge kan koloniområdena fungera som länkar i gröna stråk, men de behöver då bli mer tillgängliga för allmänheten.

Sofiero och Fredriksdal är också inhägnade områden. De har höga bevarandevär-

den och är attraktiva utflyktsmål med fritt inträde under vinterhalvåret. För skolor och förskolor är inträdet fritt året om. Att öka tillgängligheten för dessa handlar mer om att skapa gröna stråk förbi områdena, samt att öka öppettider och minska entréavgifter än om att ta bort stängsel.

Möjligheterna att ta sig till parker och natur skiljer sig mellan olika delar av staden. Särskilt de sydvästra stadsdelarna – Planteringen, Miatorp med flera – omges av barriärer åt flera håll. Möjliga sätt att överbrygga Malmöleden, järnvägarna och industriområdena för att förbättra möjligheterna att nå naturområdena Jordbodalen, Ramlösaravinen och rekreationsområdet Ättekulla-Råadalen behöver studeras.

Kring Ättekulla och i Råadalen är barriärerna många. Att förbättra passager och minska bullret skulle öka kvaliteterna för rekreation påtagligt och göra områdena mer lättillgängliga.

I Vasatorpsstråket finns flera inhägnade områden som hindrar passage. Nya gröna stråk förbi Fredriksdal och genom koloniområden skulle ge bättre möjligheter att röra sig längs den gröna kilen och göra det lättare att nå stadens östra rekreationsområde, Bruces skog.

Österleden i stadens östra utkant har nyligen byggts om till fyrflig stadsmotorväg. Fler passager kommer att behövas framöver när staden växer österut.

Söder och Väla by är exempel på områden med svag tillgång till park eller natur och där stråk och säkra passager skulle kunna förbättra närbarheten till grönområden.

Järnvägstrafik genom Pålsjö skog.

Barriärer

- Absolut barriär - järnväg
- Absolut barriär - motorväg eller motortrafikled
- Större barriär - väg > 8000 fordon/dygn eller > 50 km/timme
- Väg 5000 - 8000 fordon/dygn och högst 50 km/timme
- Inhägnat område
- Större verksamhetsområde
- Grönområde
- Planskild passage, befintlig

0 0,5 1 km

Förbättringsmöjligheter

Näbarheten till park och natur i Helsingborg skiljer sig åt mellan stadens områden. Två av tio helsingborgare når både en närpark, en områdespark och ett större naturområde inom rekommenderade avstånd, medan en av tio inte når någotdera. För stadsdelar med brist på parker eller natur är det angeläget att förbättra situationen. Strategierna handlar både om att skapa nya ytor, förbättra befintliga grönområden och att göra det lättare att ta sig till grönområden längre bort.

I en växande stad med förtätning som ambition är det ofta svårt att anlägga nya grönområden. När tillgången på gröna ytor i ett område inte kan ökas, måste man istället söka lösningar som leder till högre kvalitet och förbättrad näbarhet till befintliga grönområden. Strategier som kan förbättra situationen handlar om att:

- Öka näbarheten till parker och naturområden genom att överbygga barriärer och anlägga nya gröna stråk.
- Tillskapa och förstärka entréer som gör att "ingången" till grönområdena kommer närmare.
- Förkorta det upplevda avståndet till park och natur genom att skapa nya gröna stråk eller förbättra befintliga, så att vägen till grönområdet blir något mer än bara en transportsträcka.
- Förbinda gröna stråk så att promenadslingor skapas, i synnerhet där näbarheten till större natur- eller rekreationsområden är mindre god.
- Skapa parkkvaliteter genom att anordna platser för umgänge och aktiviteter i eller i kanten av naturområden.
- Höja kvaliteten hos mindre parker i områden med brist på större parker.
- Skapa intimare parkrum i områdespark som samtidigt ska fungera som närpark.

Nya ytor

I områden med många barn, förskolor och skolor kan det vara nödvändigt att omvandla andra ytor till parkmark för att uppnå en acceptabel tillgång på parker. Ibland finns obebyggda fastigheter som blivit kvar därför att gamla detaljplaner aldrig genomförts; i andra fall kan annan tomtmark behöva omvandlas till park.

Att nyskapa stora naturområden är möjligt bara i undantagsfall, som i Bruces skog.

Möjlighet att nå grönområden

- Område som når 3 typer av grönområden
- Område som når 2 typer av grönområden
- Område som når 1 typ av grönområde
- Område som inte når grönområde

 Grönområde som ingår i analysen (närpark, områdespark, större naturområde)

 Bostadshus

 Utsnitt, vilket visas i karta på motstående sida

Bruces skog

Exempel: Planteringen och Miatorp

Planteringen och Miatorp har ont om både parker och större naturområden. Verksamhetsområden, järnvägen och Malmöleden i öster är starka barriärer mot Jordbodalen, Ramlösaravinen och Ättekulla skog, och i väster hindras kontakten med havet av det instängslade hamnområdet.

Befintliga parker i Planteringen och Miatorp är små – områdesparker saknas helt, och närparker finns bara i Miatorp. Viktiga gröningar finns däremot i båda områdena. Samtidigt finns gott om små naturområden som utgör rester av de tallplanteringar som anlades på 1800-talet för att bromsa sanddriften. Dessa planteringar är en stor resurs och ger idag möjligheter till rekreation och viss lek.

Genom att anordna platser för möten, spontanidrott och andra aktiviteter i begränsade delar av naturområdena kan parkkvaliteter tillskapas i Planteringen och Miatorp. Naturprägel och de kulturhistoriska värdena hos områdena bör tillvaratas.

I Miatorp finns flera mindre grönytor där detaljplanen föreskriver annan användning som aldrig har genomförts. Genom planändring för vissa av dessa ytor skulle tillgången på parkmark i området öka, samtidigt som stråket längs Lussebäcken skulle kunna stärkas. Detta stråk föreslås kompletteras och förbindas med Tallskogsleden till en slinga som delvis kan kompensera för bristen på större naturområden.

På Planteringen finns en stängslad grönyta som i detaljplan är reglerad som naturpark, men som ännu inte har genomförts, se kartan.

Exempel: Söder

Söder samt angränsande delar av Högaborg och Eneborg domineras av sluten kvartersbebyggelse där det är svårt att åstadkomma nya grönområden. Samtidigt finns stor brist på både park och natur.

Eftersom Furutorpsgatan och Södra Stenbocksgatan är barriärer i området kan trafiksakerhetsåtgärder vara ett sätt att öka närheten till grönområden, både till Wilson park, som är drygt 3 hektar stor och till den mindre men mer närbelägna Furutorpsplatsen.

Närmaste större naturområde för söderborna är Jordbodalen, som nås inom cirka 1,5 kilometer. Om kvaliteten på förbindelsen höjs skulle avståndet upplevas kortare.

Ett nytt stråk genom Gamla kyrkogården via Nedre Eneborgsvägen skulle dessutom skapa en attraktiv förbindelse från Söder längs Landborgen.

SÖDER

- Ny sträckning som följer Landborgen föreslås
- Passage genom Gamla kyrkogården skulle ge ny promenadmöjlighet längs Landborgen

PLANTERINGEN

- Stängslad grönyta som enligt detaljplan ska bli parkmark
- Föreslaget grönt stråk där parkkvaliteter kan utvecklas
- Mindre platser med parkkvaliteter föreslås skapas i området och kulturmiljövärden värnas

MIATORP

- Nytt grönområde enligt FÖP H+ som om parkkvaliteter skapades skulle kunna ge områdespark (drygt 5 hektar stort tillsammans med intilliggande naturområde)
- Mindre platser med parkkvaliteter föreslås skapas i området; kulturmiljövärden värnas
- Nytt grönt stråk skulle ge sammanhängande promenadslinga
- Grönt stråk som ska breddas enligt gällande detaljplan
- Obebyggd mark som föreslås bli parkmark

Utvecklingsförslag för Planteringen, Miatorp och Söder

Stråk

- Föreslaget grönt stråk
- Framtida gröntstråk enligt FÖP H+
- Befintligt gröntstråk
- Befintligt gröntstråk som behöver stärkas
- Alternativ länk mot Ättekulla skog
- Tallskogsleden
- Landborgs promenaden

Områden

- Framtida grönområden enligt FÖP H+
- Naturområde, minst 0,2 hektar
- Park, minst 1 hektar
- Gröning, 0,2-1 hektar
- Begravningsplats
- Koloniområde

Platser

- Gymnasieskola
- Grundskola
- Förskola

Gamla kyrkogården.